

عنوان مقاله:

مطالعه ارزیابی و مدیریت مراتع حوزه آبخیز طالقان

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

بهزاد اصلان پنجه - کارشناسی ارشد مهندسی منابع طبیعی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

یکی از اولویتهای کنونی جهت حفظ و بهره برداری از اکوسیستم های مرتعی در کشور بکارگیری روش های مدیریتی منطبق با شرایط ویژه هر منطقه می باشد. که با توجه به اهمیتی که پوشش گیاهی دارد جستجوی راه حل هایی در جهت حفظ پوشش گیاهی و نیز تقویت و گسترش آن امری بدیهی است، که پرداختن به آن در قالب تیپ های گیاهی بهتر و کارآمدتر خواهد بود. منطقه مورد مطالعه حوزه آبخیز طالقان در غرب استان تهران قرار گرفته و مساحت آن حدود 9527 هکتار می باشد. تیپ بندی اولیه در این مطالعه بر اساس واحدهای کاری بدست آمده از روش ژئومورفولوژی انجام شد که پس از بازدیدهای صحرایی در مجموع 14 تیپ گیاهی تعیین شد. در هر یک از تیپ ها فاکتورهای مهم پوشش از قبیل درصد پوشش گیاهی و تولید (به روش قطع و توزین) اندازه گیری شد و همچنین برای تعیین وضعیت مرتع از روش چهار فاکتوره و برای تعیین گرایش وضعیت مرتع از روش ترازوی گرایش استفاده شد. سپس برای هر یک از تیپ های گیاهی، میزان تولید و علوفه قابل دسترس و ظرفیت چرای محاسبه شد. با توجه به فاکتورهای اندازه گیری شده و امتیاز وضعیت در هر تیپ، برای هر یک از تیپ ها روش مرتعداری و سیستم چرای و همچنین روشهای اصلاحی در آن تیپ مشخص شد و در نهایت نقشه مدیریت مرتع تهیه و تدوین گردید. با توجه به نتایج بدست آمده برای منطقه مورد مطالعه ظرفیت چرای در یک دوره چرای چهار ماهه، 1900 واحد دامی می باشد. مساله ای که در منطقه مشهود است اینست که تغییر شغل مردم منطقه از دامداری به فنون دیگر و همچنین تغییر دام های منطقه از گوسفند و بز به گاو باعث شده است که وضعیت مراتع رو به بهبود باشد.

کلمات کلیدی:

مرتع، وضعیت و گرایش مرتع، ظرفیت چرا، سیستم چرای، نقشه مدیریت مرتع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/590165>

